

บันทึกการสำรวจวาฬในบริเวณอ่าวไทยตอนบน

13 เม.ย.56

ผู้บันทึก "ชาญกิจ"

ปีนี้อากาศเดือนเมษากลับไม่ร้อนเหมือนทุกๆ ปี อย่างน้อยก็ไม่รู้สึกเหมือนเมื่อ 2 ปีที่แล้วที่ผมเริ่มออกเรือกับพี่จำรูญเป็นครั้งแรก ปีนั้นออกเรือมา จำได้ว่าไม่พบวาฬ แต่พบโลมาตายลอยอยู่แถวๆ โป๊ะตัวหนึ่ง เป็นประสบการณ์ที่ยากจะลืมครับ

ท้องฟ้าออกสีเทาอ่อนๆ ทิวฟ้า มีเมฆกระจุกกระจายทั่วฟ้า ลมสงบ ท้องทะเลก็เรียบพอควร วันนี้มีหลานชายกับหลานสาวที่มาจากเชียงใหม่อุตสาหั้ตั้งใจอยากมาดูวาฬด้วยครับ ผมหละแอบนี้ก็ในใจว่า อย่าใจร้ายนักเลยนะเจ้าวาฬไทยของพวกเรา แต่อีกใจหนึ่งก็คิดว่า สำรวจก็คือสำรวจครับ ออกทะเลจริงๆ ดูสภาพจริงๆ ถึงจะไม่ได้เห็นวาฬ แต่ก็เห็นสิ่งแวดล้อมของเขาและจะสามารถสร้างความเข้าใจจริงๆ ในสิ่งที่ประกอบกันขึ้นมาถึงคำว่า "ธรรมชาติ" ได้สัมผัสถึงคำว่า รอคอย..ความหวัง..จินตนาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กในสมัยนี้ไม่ค่อยจะรู้จักแล้วครับ

แพ้นชีวิตจริง...ประมงใกล้ๆ แถบปะการังเทียม สมุทรสงคราม

วิ่งเรือมาเรื่อยๆ พร้อมกับความหวังที่ค่อยๆ หายไปเรื่อยๆ เมื่อเรามาดังวัดกะซ้า และยังไม่เห็นอะไร จนเริ่มวกเรือกลับก็มีโลมาตัวหนึ่งกระโดดตัดหน้าเรือไปแบบไม่บอกกล่าว(พิกัด 414) และหายไปทันทีคล้ายๆ กับเจ้าวาฬเมื่อการสำรวจครั้งก่อน เพราะโผล่มาแล้วหายไปเลยคิดว่าอะไรก็ไม่ทันสักอย่าง มีปลากระตักกระโดดติดข้างเรือมามากมาย จนหลานชายต้องคอยไปพยายามช่วยปัดพวกเขาให้กลับไปสู่ทะเลเหมือนเดิม และขอเก็บไปบอกว่าจะไปดองส่งงานให้อาจารย์ในวิชาประมง.

เรือวิ่งกลับมาอีกพักหนึ่งก็เห็นโลมาอีก 2-3 ตัวหากินอยู่ทางซ้ายของเรือ แต่ก็เหมือนเดิม มุดน้ำหายไปหลังจากโผล่ให้เห็นสักพักเดียว (พิกัด415) สถานการณ์ที่ดูตื่นเต้นตั้งแต่ตอนเข้ามาบัดนี้ก็เป็นภาพชินตาของผมที่เห็นในหลายๆ ครั้งยามที่เหล่าวาฬไทยของอ่าวไทยได้หลีกหนีหน้าไปหากินที่อื่น..ที่จันบัดนี้เราก็ยังไม่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมว่าเขาไปไหน.

แต่ที่นี่แหละครับ ธรรมชาติ ที่ไม่อาจจะคาดเดาได้ครับแม้แต่ผมเองก็กำลังจะเริ่มหลับตาวาวๆ กับเขาเหมือนกัน ก็ได้ยินเสียงเร่งเครื่อง ซึ่งเป็นอาการประจำของพี่จ่าบุญยามที่แกได้พบเห็นสิ่งที่เรามองหา

ผมมองไปที่แกก็เห็นแกยิ้มๆ และชี้ไปข้างหน้า ซึ่งก็รับรู้ได้เลยว่าได้เห็นเจ้าวาฬแล้ว ผมขึ้นไปยืนที่หัวเรือมองไปข้างหน้าก็เห็นเขาโผล่ฮุบขึ้น แต่ยังไม่อยู่ใกล้ คอยดูอยู่สักพักนี่ก็ยังเห็นขึ้นกินอยู่อีก 3-4 ครั้ง ใจนี่นึกว่ายังไม่ต้องถ่ายก็ได้เดี่ยวเข้าไปใกล้ๆ ก่อน แต่อีกใจนี่ก็นึกว่าถ่ายเอาไว้หน่อยและไม่ลืมปลุกเจ้าหลานชายให้ตื่นมาด้วย ส่วนเจ้าหลานสาวปลุกไม่ตื่นเสียแล้ว เพราะมีอาการเมาเรือบวกเข้าไปด้วย ก็เลยนึกว่าเดี่ยวพอเราเข้าไปใกล้วาฬแล้ว และถ้าเขาฮุบกินให้เห็นแล้วค่อยปลุกน่าจะช่วยให้ความตื่นเต้นพอจะให้อาการเมาเรือของเจ้าหลานสาวหายไปด้วย

วาฬ 1 เดียวที่ขึ้นมาให้เราเห็นในวันที่ 13เม.ย.56

ใช่ครับ..ธรรมชาติก็คือธรรมชาติ.. เมื่อเราเดินทางไปได้ไกลๆ ถึงบริเวณที่เราเห็นเขาขึ้นสูบอยู่ เจ้าวาฬตัวนั้นก็หายไปแล้วครับ เขาไม่ได้โผล่มาให้เห็นสักพักนึงแล้วหลังจากที่ผมได้คว่ำกล้องมาถ่ายขณะที่เขาสูบเหยื่อไกลๆได้ครั้งนึง และก็ไม่ได้โผล่มาอีกเลย (พิกัด416) หลังจากพิจำรุธพยายามมองหาอีกพักนึงก็ไม่มีวีแวนเขาอีกเลย

เป็นอันว่าหลานผมจากเชียงใหม่ 2คน นั่งเรือลำเดียวกันแท้ๆ แต่ได้ประสบการณ์ดูวาฬไปกันคนละแบบครับ.

ถามคนนึงก็คงได้คำตอบนึง ถามอีกคนก็คงได้อีกแบบแหงๆ ครับ. ไม่รู้จะเซ็ดหรือเปล่านะครับ...ความจริงบางครั้งก็ดูเหมือนโหดร้ายครับ

สรุปการสำรวจ เห็นโลมา 2 ครั้ง จำนวนประมาณ 3 ตัวเห็นวาฬโผล่ขึ้นสูบเหยื่อจากระยะไกลคาดว่า 1 ตัว ไม่สามารถระบุตัวได้.

